

LILITH

Un relat de: [Guiomar](#)

Segons la literatura hebrea Lilith va ser la primera dona d'Adam i estava feta d'argila com ell mateix. Era bella, vital, inquieta i lliure, sobretot lliure. Sembla ser doncs que va ser la primera dona a reclamar la igualtat amb l'home.

Al principi l'home estava entusiasmat amb aquesta dona que era tot un desafiament, però aviat es va cansar de reflexionar i pensar amb ella, de negociar i pactar. Ell estava fet a imatge de Déu i no podia ser que sortís perdent sempre. Ella, a més començava a demanar els seus drets. El rei de la creació va començar a donar ordres que Lilith, evidentment no complia. Queixós amb la dona va parlar amb Déu que va ordenar la subordinació al seu company. Subordinar-se a un home incapaç d'entendre que eren diferents i que no volia una convivència en la igualtat? De cap manera, decididament NO. Tenien els mateixos drets, havien estat creats el mateix dia i de la mateixa matèria. La rebel·lia era engrescadora. Un dia, farta de rebre ordres va abandonar el paradís i va marxar sense cap mena de remordiments. El pecat encara no existia, va marxar nua, sense ni tan sols una fulla de parra.

Però Adam no estava disposat a perdre els seus privilegis. La va denunciar per lliure i adúltera i l'assetjava contínuament. A partir d'aquell dia, Lilith vivia cada dia esperant la invasió del dimoni, instal·lada en una sensació continua d'irrealitat. Els llamps intermitents eren l'únic que de tant en tant il·luminaven el seu camí. El drama era impossible de calcular. Ella intentava lluitar contra els elements, però els seus braços van ser insuficients. Ell va esmerçar tota la seva ràbia malgrat els crits i la mirada impotent de Lilith. Indiferència davant els crits que se sentien darrere les finestres i parets que encara resistien. Amargor terrible, crits d'auxili. Un silenci impressionant. Va témer que un dia acabaria a la foguera, condemnada per la nova inquisició sabia que havia perdut la batalla